

Universal Declaration of Human Rights - Serbian (Cyrillic)

© 1996 – 2009 The Office of the High Commissioner for Human Rights

This HTML version prepared by the UDHR in Unicode project, <http://www.unicode.org/udhr>.

ОПШТА ДЕКЛАРАЦИЈА О ПРАВИМА ЧОВЕКА

УВОД

Пошћио је признавање урођеној достојанству и једнаких и неошћујивих права свих чланова људске породице шемељ слободе, права и мира у свету;

пошћио је неошћивање и презирање права човека водило варварским пошћујцима, који су вређали савест човечанства, и пошћио је стварање света у којем ће људска бића уживати слободу говора и веровања и бити слободна од страха и немаштине пролашено као највиша шезња свакој човека;

пошћио је битно да права човека буду заштићена правним системом како човек не би био приморан да као крајњем излазу прибеће побуну против шираније и ушћивања;

пошћио је битно да се подстиче развој пријатељских односа међу народима;

пошћио су народи Уједињених нација у Повељи оново проласили своју веру у основна права човека, у достојанство и вредност човекове личности и равноправност мушкараца и жена и пошћио су одлучили да подстичу друштвени најредак и побољшају животињи стандард у већој слободи;

пошћио су се државе чланице обавезале да у сарадњи с Уједињеним нацијама обезбеде ошћиће пошћивање и примену људских права и основних слобода;

пошћио је ошћиће схваћање ових права и слобода од највеће важности за пуно ошћиварење ове обавезе,

ГЕНЕРАЛНА СКУПШТИНА ПРОГЛАШАВА

ОВУ ОПШТУ ДЕКЛАРАЦИЈУ О ПРАВИМА ЧОВЕКА као заједнички домеш који треба да пошћићу сви народи и све нације да би сваки појединац и сваки ошћан друштва, имајући ову Декларацију стално на уму, шезио да учењем и васшћивањем допринесе пошћивању ових права и слобода да би се пошћујним унутрашњим и међународним мерама обезбедило њихово ошћиће и стварно признање и пошћивање како међу народима самих држава чланица, шћако и међу народима оних шеришорија које су под њиховом ушћавом.

Члан 1.

Сва људска бића рађају се слободна и једнака у достојанству и правима. Она су обдарена разумом и свешћу и треба једни према друшћима да пошћујају у духу брашства.

Члан 2.

Сваком припадају сва права и слободе пролашене у овој Декларацији без икаквих разлика у пошћеду расе, боје, пола, језика, вероисшвесшћи, пошћишћкој или друшћој мишћења, националној или друшћвеној порекла, имовине, рођења или друшћ околности.

Даље, неће се шравишћи никаква разлика на основу пошћишћкој, правној или међународној шћашћуса земље или шеришорије којој неко лице припада, било да је она независна, под шћарашћством, несамоушћавна, или да јој је сувереност на ма који друшћ начин ошћраничена.

Члан 3.

Свако има право на животи, слободу и безбедности личности.

Члан 4.

Нико се не сме држати у ропству или пошчињености: ропство и трговина робљем забрањени су у свим облицима.

Члан 5.

Нико не сме бити подвргнут мучењу или свирежом, нечовечном или понижавајућем пошуйку или казни.

Члан 6.

Свако има право да свуда буде признат као правни субјект.

Члан 7.

Сви су пред законом једнаки и имају право без икакве разлике на подједнаку законску заштити. Сви имају право на једнаку заштити против било какве дискриминације којом се криши ова Декларација и против свакој поштитцања на овакву дискриминацију.

Члан 8.

Свако има право да га надлежни национални судови ефикасно шити од дела кршења основних права која су му призната уставом или законом.

Члан 9.

Нико не сме бити произвољно ухватен, приворен, ниш или поштеран.

Члан 10.

Свако има пошитоу једнако право на правично јавно суђење пред независним и неистражним судом који ће одлучити о његовим правима и обавезама, и о основаности сваке кривичне ошужбе против њега.

Члан 11.

- 1. Свако ко је ошужен за кривично дело има право да буде сматран невиним док се на основу закона кривица не докаже на јавном суђењу на којем су му обезбеђене све гаранције пошребне за његову одбрану.*
- 2. Нико не сме бити осуђен за дела или пошусте који нису представљали кривично дело по националном или међународном праву у време када су извршени. Исто тако не сме се изрицати шежа казна од оне која се мола примениш у време када је кривично дело извршено.*

Члан 12.

Нико не сме бити изложен произвољном мешању у приватни животи, породицу, стан или преписку, ниш нападима на част и улед. Свако има право на законску заштити против оваквој мешања или напада.

Члан 13.

- 1. Свако има право на слободу кретања и избора становања у границама поједине државе.*
- 2. Свако има право да напусти било коју земљу, укључујући властитиу, и да се врати у своју земљу.*

Члан 14.

1. Свако има право да шражи и ужива у друћим земљама ућочишће од шроћањања.
2. На ово право се нико не може позваћи у случају тоњења за кривична дела која нису шолићичкој каракћера или шроћона збој дела која су у сушроћношћи са циљевима и начелима Уједињених нација.

Члан 15.

1. Свако има право на држављансћиво.
2. Нико не сме самовољно бићи лишен свој држављансћива нићи права да шромени држављансћиво.

Члан 16.

1. Пунолетшњи мушкарци и жене, без икаквих оћраничења у шолегу расе, држављансћива или вере, имају право да склоје брак и да оснују шородицу. Они су равнойравни шриликом склајања брака, за време њећовој шрајања и шриликом њећовој развода.
2. Брак се закључује само слободним и шотшуним шрисћанком лица која сћујају у брак.
3. Шородица је шприродна и основна ћелија друшћива и има право на зашћићу друшћива и државе.

Члан 17.

1. Свако има право да шоседује имовину, сам као и у заједници с друћима.
2. Нико не сме бићи самовољно лишен имовине.

Члан 18.

Свако има право на слободу мисли, савесћи и вере; ово право укључује слободу шромене вере или убеђења и слободу да човек, било сам или у заједници с друћима, јавно или шриваћно, ушражњава своју веру или убеђење шуштем насћаве, вршења кулћи и обављања обреда.

Члан 19.

Свако има право на слободу мишљења и изражавања, шћио обухваћи и право да не буде узнемираван збој свој мишљења, као и право да шражи, шрима и шири обавешћиења и идеје било којим средсћивима и без обзира на шранице.

Члан 20.

1. Свако има право на слободу мирној окућљања и удруживања.
2. Нико не може бићи шриморан да шрийада неком удружењу.

Члан 21.

1. Свако има право да учесћвује у ушрављању својом земљом, нейосредно или шреко слободно изабраних шредсћавника.
2. Свако има право да на равнойравној основи сћуја у јавну службу у својој земљи.
3. Воља народа је основа државне власћи; ова воља шреба да се изражава на шовременим и слободним изборима, који ће се сшроводићи оишћим и једнаким шравом ћласа, шјајним ћласањем или одћоварајућим

поступком којим се обезбеђује слобода гласања.

Члан 22.

Свако, као члан друштва, има право на социјално осигурање и право да остварује привредна, друштвена и културна права неопходна за своје достојанство и за слободан развој своје личности, уз помоћ државе и међународне сарадње, а у складу с организацијом и средствима сваке државе.

Члан 23.

1. Свако има право на рад, на слободан избор запослења, на правичне и задовољавајуће услове рада и на заштити од незапослености.

2. Свако, без икакве разлике, има право на једнаку плату за једнаки рад.

3. Свако ко ради има право на праведну и задовољавајућу накнаду која њему и његовој породици обезбеђује егзистенцију која одговара људском достојанству и која ће, ако буде потребно, бити ујошћуњена другим средствима социјалне заштите.

4. Свако има право да образује и да ступи у синдикале ради заштите својих интереса.

Члан 24.

Свако има право на одмор и разоноду, укључујући разумно ограничење радног времена и повремену плату одмор.

Члан 25.

1. Свако има право на животини стандард који обезбеђује здравље и благодинање, његово и његове породице, укључујући храну, одећу, стан и лекарску негу и потребне социјалне службе, као и право на осигурање у случају незапослености, болести, инвалидности, удовиштва, старости, или других случајева губљења средстава за издржавање услед околности независних од његове воље.

2. Мајке и деца имају право на нарочито старање и помоћ. Сва деца, рођена у браку или ван њега, уживају једнаку социјалну заштиту.

Члан 26.

1. Свако има право на школовање. Школовање треба да буде бесплатно бар у основним и нижим школама. Основна настава је обавезна. Техничка и стручна настава треба да буде ошће доступна, а виша настава треба да буде свима јоједнако приступачна на основу утврђених критеријума.

2. Школовање треба да буде усмерено пуном развоју људске личности и јачању поштовања људских права и основних слобода. Оно треба да унапређује разумевање, толеранцију и пријатељство међу свим народима, расним и верским групама, као и делатности Уједињених нација за одржавање мира.

3. Родитељи имају првенствено право да бирају врсту школовања за своју децу.

Члан 27.

1. Свако има право да слободно учествује у културном животу заједнице, да ужива у уметности и да учествује у научном напретку и у доброти која ошуда произишће.

2. Свако има право на заштити моралних и материјалних интереса који произишћу из било које научно, књижевне или уметничке дела чији је он творца.

Члан 28.

Свако има право на друштвени и међународни поредак у којем права и слободе објављени у овој Декларацији могу бити потпуно остварени.

Члан 29.

- 1. Свако има дужности према заједници која једина омогућава слободно и пуно развијање његове личности.*
- 2. У вршењу својих права и остваривању слобода свако може бити подвргнут само оним ограничењима која су предвиђена законом у циљу обезбеђења нужној признања и поштовања права и слобода других и у циљу задовољења правичних захтева морала, јавног поретка и општег блајостиња у демократском друштву.*
- 3. Ова права и слободе ни у ком случају не могу се извршавати противно циљевима и начелима Уједињених нација.*

Члан 30.

Ниједна одредба ове Декларације не може се тумачити као право за ма коју државу, групу или лице да предузима било коју активност или да врши било какву радњу усмерену на поништење права и слобода који су у њој садржани.
